

Sygnatura akt IX U 193/21

S., dnia 28 września 2021 r.

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 16 lutego 2021 r. znak (...) - ZS.GO.25.2020 Prezes Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego, po rozpatrzeniu wniosku T. Ś., odmówił prawa do jednorazowego odszkodowania z tytułu rolniczej choroby zawodowej.

Pismem z dnia 15 marca 2021 r. T. Ś. wniósł odwołania od decyzji Prezesa Kasa Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego z dnia 16 lutego 2021 r. W uzasadnieniach podniósł, iż stwierdzona została choroba zawodowa, nastąpiły zmiany w układzie kostnym, tj. zwyrodnienia w stawach biodrowych i kolanowych, podniósł, że odczuwa ból w ww. miejscach oraz w stawach łokciowych. Podniósł, że w jego przekonaniu ww. zmiany i dolegliwości mogą pochodzić właśnie z powodu choroby zawodowej, tj. boreliozy późno stawowej. Wobec powyższego wniósł o ponowne rozpatrzenie sprawy związanej ze stwierdzeniem uszczerbku na zdrowiu. Do odwołania dołączył badanie RTG.

W odpowiedziach na odwołanie Prezes Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego wniósł o oddalenie odwołania w całości. W uzasadnieniu wskazano, że u ubezpieczonego Państwowy Powiatowy Inspektor Sanitarny decyzją z dnia 9 marca 2020 r. stwierdził chorobę zawodową w postaci Boreliozy późnej stawowej. Na sutek wniosku ubezpieczonego w dniu 28 września 2020 r. Lekarz Rzeczoznawca Kasy przeprowadził badanie podmiotowo – przedmiotowe i w wyniku przeprowadzonego badania oraz po przeanalizowaniu dokumentacji leczenia i dodatkowych badań orzeczeniem z dnia 28 września 2020 r. nie stwierdził u T. Ś. procentowego uszczerbku na zdrowiu spowodowanego skutkami choroby zawodowej. W związku z zakwestionowaniem ww. orzeczenia Komisja Lekarska Kasy po wykonaniu badania ubezpieczonego w dniu 10 lutego 2021 r. utrzymała orzeczenie Lekarza Rzeczoznawcy KRUS nie stwierdzając tym samym procentowego uszczerbku na zdrowiu spowodowanego skutkami choroby zawodowej. Na podstawie tego orzeczenia decyzją z dnia 16 lutego 2021 r. organ rentowy odmówił T. Ś. prawa do jednorazowego odszkodowania z tytułu choroby zawodowej.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Decyzja z dnia 9 marca 2020 r. Państwowy Powiatowy Inspektor Sanitarny stwierdził u T. Ś. chorobę zawodową w postaci Boreliozy późnej stawowej.

Okoliczność niesporna, nadto dowód:

- decyzja z dnia 09.03.2021 r., nr PS-N-H. (...) - 2/20, k. 4-6 akt KRUS,

Orzeczeniem z dnia 28 września 2020 r., po przeprowadzeniu badania podmiotowo – przedmiotowego ubezpieczonego oraz po przeanalizowaniu dokumentacji leczenia i badań dodatkowych, Lekarz Rzeczoznawca Kasy stwierdził, że choroba zawodowa nie powoduje istotnego uszczerbku na zdrowiu badanego. Tym samym Lekarz Rzeczoznawca Kasy nie stwierdził procentowego uszczerbku na zdrowiu spowodowanego skutkami choroby zawodowej u T. Ś..

Po zakwestionowaniu ww. orzeczenia przez ubezpieczonego, orzeczeniem z dnia 10 lutego 2021 r., po wykonaniu badania T. Ś. oraz po przeanalizowaniu dokumentacji leczenia i badań dodatkowych, Komisja Lekarska Kasy stwierdziła, że w badaniu przedmiotowym nie stwierdzono upośledzenia funkcji narządu ruchu oraz cech zapalnych stawów dużych i małych w przebiegu choroby zawodowej, dlatego nie stwierdzono procentowego uszczerbku na zdrowiu spowodowanego skutkami choroby zawodowej.

Decyzją z dnia 16 lutego 2021 r., znak (...) - ZS.GO.25.2020, Prezes Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego po rozpatrzeniu wniosku T. Ś., odmówił prawa do jednorazowego odszkodowania z tytułu rolniczej choroby zawodowej. W uzasadnieniu wskazano, że z uwagi na fakt, że Komisja Lekarska Kasy orzeczeniem z dnia 10 lutego 2021 r. ustaliła

0% uszczerbku na zdrowiu spowodowanego skutkami rolniczej choroby zawodowej, odmówiono przyznania i wypłaty jednorazowego odszkodowania.

Dowód:

- orzeczenie z dnia 28.09.2020 r., k. 9 akt KRUS,
- orzeczenie z dnia 10.02.2021 r., k. 15 akt KRUS,
- decyzja Prezesa KRUS z dnia 16.02.2021 r., k. 17 akt KRUS.

U T. Ś. na zdjęciach RTG stawów kolanowych A/P i bocznych stwierdzono niewielkie zmiany zwyrodnieniowo-wytwórcze o charakterze gonarthrosis; poza tym stawy kolanowe w granicach normy.

U T. Ś. nie stwierdza się odchyżeń w zakresie nerwów czaszkowych. W kończynach górnych i dolnych: wygląd, siła, napięcie mięśniowe prawidłowe. Odruchy głębokie żywe, równe, odruchów patologicznych nie stwierdzono. T. Ś. ma czucie niezaburzone, zborność prawidłową. Kręgosłup ustawiony prawidłowo, ruchomość dobra, bolesności nie stwierdzono. Objaw L.'a obustronnie ujemny, chód niezaburzony, próba R. ujemna.

Dowód:

- badanie RTG, k. 4,
- opinia biegłej sądowej, k. 24.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie nie zasługiwało na uwzględnienie i podlegało oddaleniu.

Zgodnie z art. 10 ust. 1 pkt 1 Ustawy o ubezpieczeniu społecznym rolników z dnia 20 grudnia 1990 r. (tj. z dnia 22 stycznia 2021 r., Dz.U. z 2021 r. poz. 266) jednorazowe odszkodowanie przysługuje: ubezpieczonemu, który doznał stałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu wskutek wypadku przy pracy rolniczej lub rolniczej choroby zawodowej.

Stosownie zaś do treści art. 13 ww. Ustawy o ubezpieczeniu społecznym rolników:

1. Jednorazowe odszkodowanie ustala się dla ubezpieczonego w wysokości proporcjonalnej do określonego procentowo stałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu.
2. Za stały uszczerbek na zdrowiu uznaje się takie naruszenie sprawności organizmu, które powoduje upośledzenie czynności organizmu nierokujące poprawy.
3. Za długotrwały uszczerbek na zdrowiu uważa się takie naruszenie sprawności organizmu, które powoduje upośledzenie czynności organizmu na okres przekraczający 6 miesięcy, mogące ulec poprawie.

W przedmiotowej sprawie bezsporne było, że u T. Ś. Państwowy Powiatowy Inspektor Sanitarny decyzją z dnia 9 marca 2020 r. stwierdził chorobę zawodową w postaci boreliozy późnej stawowej.

Kwestią sporną między stronami było natomiast to, czy ww. choroba spowodowała istotny uszczerbek na zdrowiu badanego, co stanowiłoby uzasadnienie dla stwierdzenia procentowego uszczerbku na zdrowiu spowodowanego skutkami choroby zawodowej.

Z uwagi na rodzaj schorzenia ubezpieczonego Sąd z urzędu dopuścił i przeprowadził dowód z opinii biegłego z zakresu neurologii.

Z opinii wydanej w niniejszej sprawie przez biegłą sądową z zakresu neurologii wynika, że biegła, po zbadaniu ubezpieczonego oraz po przeanalizowaniu dokumentacji medycznej, rozpoznała u T. Ś. boreliozę późno stawową w okresie remisji, bez następstw neurologicznych. Biegła w uzasadnieniu swojej opinii podała, że podczas badania lekarskiego nie stwierdziła objawów zespołu bólowego ani neurologicznych objawów ubytkowych, nie stwierdziła także upośledzenia narządu ruchu. Biegła podała, że u T. Ś. nie stwierdza się odchyień w zakresie nerwów czaszkowych; w kończynach górnych i dolnych: wygląd, siła, napięcie mięśniowe prawidłowe; odruchy głębokie żywe, równe, odruchów patologicznych nie stwierdzono; T. Ś. ma czucie niezaburzone, zborność prawidłową; kręgosłup ustawiony prawidłowo, ruchomość dobra, bolesności nie stwierdzono; objaw L.'a obustronnie ujemny, chód niezaburzony, próba R. ujemna. W konsekwencji biegła nie stwierdziła u ubezpieczonego uszczerbku na zdrowiu spowodowanego skutkami choroby zawodowej – boreliozy.

Powyższa opinia okazała się jasna i pełna, uwzględniając zatem powyższe, a także to, iż biegła jest specjalistą o wieloletnim doświadczeniu klinicznym i specjalności odpowiedniej do schorzenia ubezpieczonego, należało uznać sporządzoną opinię za rzetelną i wiarygodną, a w konsekwencji podzielić zawarte w niej wnioski, nie znajdując żadnych podstaw do ich zakwestionowania. Co więcej wskazać należy, że ani organ rentowy, ani ubezpieczony nie wnieśli zastrzeżeń do opinii. W tych okolicznościach należało zatem uznać, że opinia biegłej, wydana po badaniu przedmiotowym T. Ś. oraz po analizie dostępnej dokumentacji medycznej dotyczącej stanu jego zdrowia, jest jasna, pełna i spójna, a jej wnioski, znajdują oparcie w opisie stanu zdrowia badanego i zapisach w dokumentacji medycznej oraz są umotywowane w sposób logiczny i przekonujący. W tym stanie rzeczy Sąd nie znalazł podstaw, aby odmówić opinii przymiotu wiarygodności.

Z uwagi na powyższe brak jest podstaw, aby uznać, że stwierdzona u T. Ś. choroba zawodowa, tj. borelioza późno stawowa spowodowała u ubezpieczonego uszczerbek na zdrowiu, tym samym T. Ś. nie spełnił przesłanek do przyznania jednorazowego odszkodowania wskazanych w art. 10 ust. 1 pkt 1 Ustawy o ubezpieczeniu społecznym rolników z dnia 20 grudnia 1990 r.

Ustalenia faktyczne w sprawie poczyniono na podstawie zebranych dokumentów zgromadzonych przez organ rentowy oraz w oparciu o opinię biegłego sądowego neurologa z dnia 7 lipca 2021 r., których prawdziwość i rzetelność sporządzenia nie była kwestionowana przez żadną ze stron. Również i Sąd nie znalazł podstaw do kwestionowania wiarygodności przedłożonych dokumentów, przez co były one miarodajne dla podjęcia rozstrzygnięcia w sprawie.

Mając na uwadze wszystko powyższe, wobec braku podstaw do przyznania ubezpieczonemu prawa do jednorazowego odszkodowania, odwołanie podlegało oddaleniu w oparciu o art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. jako nieuzasadnione, o czym orzeczono jak w sentencji.

s.

Zarządzenia:

1. (...)

2. (...)

3. (...)

4. (...)

s.